

ಹಳ್ಳಿಗಳಾದ ನಾನು ಕುಣಿದಾಡಿದ್ದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಲೋಚನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಪರಮಹಂಸರು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯೂ ಕೈಯಿಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲವಂತೆ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ದುಡ್ಡೇ ಇಲ್ಲದೆ ಒಮ್ಮೆ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದರಂತೆ ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿದ ಮೇಲೂ ಕಣ್ಣು ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುವುದು ಇವತ್ತಿನ ಸತ್ಯ.

ಹಾಗೆಯೇ ಕೌಟಿಲ್ಯನ 'ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ'ದಲ್ಲಿ ಹಣ ಮಾನವನಿಗೆ ಸಂತೃಪ್ತಿ, ಉಲ್ಲಾಸ, ನೆಮ್ಮದಿ, ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಸಂಪಾದನೆ ವಾಮಮಾರ್ಗ ಆಗಕೂಡದು ಎಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೌಟಿಲ್ಯ ಅಂದೇ ನೀಡಿದ್ದರು ಎಂಬುವುದನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ವಾಪಸು ಬಂದ ಮರುದಿನ ಹೆತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವಿತ್ತು. ದುಡ್ಡುಕಾಸಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಮೊದಲೆಲ್ಲಾ ಬಸ್ ಹತ್ತಿದ ಕೂಡಲೆ, 'ಮೇಡಂನೋರೆ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಸೀಟಿದೆ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ...' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಕಂಡಕ್ಟರ್ ಈಗ ಸಿಡುಕು ಬೇಸರದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ, 'ಆಧಾರ್ ಕಾರ್ಡ್ ತಂದಿದೀರಾ? ತಂದು ಬ್ಯಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರೋರಾ? ತಗೇರಿ ಚಕಿಂಗ್‌ನು ಬಂದ್ರೆ ನಾವು ಅನುಭವಿಸೋಬೇಕು' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು ಎಲ್ಲೋ ನೋಡುತ್ತಾ. ನಾನು ಸೊಲೆತ್ತದೆ ಆಧಾರ್ ಕಾರ್ಡ್ ತೋರಿಸಿದೆ. ಮುಜುಗರ ಒಂದು ಕಡೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹೋಗುವಾಗ ಇರುವ ಖುಷಿ, ಬರುವಾಗ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆ ಸೇರಿದರೆ ಸಾಕು ಎನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅವರಿವರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ

ಓಡಿ ಬಂದು ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಸ್ ಬರುವುದನ್ನು ಕಾಯತೊಡಗಿದೆ. ಒಂದು ಬಸ್ ಬಂತು. ಆದರೆ ಅದು ಕೊಡ್ಲಿಪೇಟೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನಲಾಗಿ ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಬಂದ ಯಮುನಾ ಮೇಡಂ, 'ಓ ನೀವು ಹೊರಟ್ರಾ. ಕರೆದಿದ್ದೆ ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಬರ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನೇನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ದುಡ್ಡು ಕೇಳ್ತಿದ್ದೆ ಕಾಸ್ ಕೇಳ್ತಿದ್ದೆ. ಹೇಳದೆ ಕೇಳದೆ ಬಂದ್ರಿ' ಅಂದುಬಿಟ್ಟರು. ನಾನು ಸೋಬೆರಗು ಉಸಿರಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದುವರಿದ ಮೇಡಂನನ್ನು,

'ಈಗೊಂದು ಬಸ್ ಹೋಯ್ತುಲ ಯಾಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ಬಹಳ ನಯ ವಿನಯದಿಂದ, 'ಮೇಡಂ ಅದು ಸುತ್ತಿಬಳಸಿ ಹೋಗುತ್ತೆ ಅಂದ್ರು, ಅದಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನಾದೆ ಅಂದೆ.'

'ಹೌದಾ ಹಂಗಿದ್ದೆ ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗಿನ ತನಕ ಇಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಬಸ್ ರೂಟ್ ಅಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಡೆಗೋಗ ಬಸ್ ಬಂದ್ರೂ ಹತ್ತಿ ಕೂತ್ಕೊಬೇಕು. ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡಿ ಸುತ್ತಾಡ್ಕಂಡೆ ಹೋಗ್ಲಿ ಏನಿಗ? ಕೊಣನೂರು ಕೊಡ್ಲಿಪೇಟೆ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡ್ಕಂಡೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡಿ, ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಕಾಸಿಲ್ಲ' ಅಂದರು. ನನಗೆ ನಗುವುದೋ ಅಳುವುದೋ ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಎಂಬ ಹಾಡು ನೆನಪಾಗಬೇಕೆ?

ಮಕ್ಕಳು ಓದುವಾಗ ಪೇರೆಂಟ್ಸ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರೆಬೇಕು ಅವರನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ಎಂದು ಸದಾ ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಿರುಗಾಟದ ಸುಸ್ತು ಬೇರೆ. ಹುಡುಗಿ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅಮ್ಮಾ ಬರ್ಬೀಯಾ ಅಂತ ಕೂಗಿತು. 'ಇಲ್ಲವ್ವ ಬರಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲೆ ಇದೆ. ಎರಡು ದಿನ ಮನೆಲೆ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಮುಗೀತು. ಮನೆ ಏನ್ ಮಾಡಿದಿರಿ ನೋಡು. ನಿನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನೀನು ಓದು ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿ. ನಾನು

